

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: 2S/62/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1017201783
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jeannette Hajdinová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1017201783.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jeannette Hajdinovej a členov senátu JUDr. Jozefa Timeka a JUDr. Zuzany Širokej, v právnej veci žalobcov: 1/ akad. soch. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/X, XXX XX B., a 2/ akad. soch. E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/X, XXX XX B., obaja právne zastúpený: ULC Čarnogurský s.r.o., so sídlom Tvarožkova 5, 814 99 Bratislava, IČO: 35 975 016, proti žalovanému: Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, so sídlom Chlumeckého 2, 820 12 Bratislava - mestská časť Ružinov, za účasti: D. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. – C. G., právne zastúpený: ULC Čarnogurský s.r.o., so sídlom Tvarožkova 5, 814 99 Bratislava, IČO: 35 975 016, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. VoÚ 127/17/Ja zo dňa 16. augusta 2017, takto

rozhodol:

- I. Správny súd v Bratislave žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovanému právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.
- III. Ďalšiemu účastníkovi konania právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania, konania pred krajským súdom a konania pred Najvyšším správnym súdom Slovenskej republiky

I.A Priebeh administratívneho konania

1. Katastrálny úrad v Bratislave, Správa katastra Bratislava III rozhodnutím č. V-4469/98 zo dňa 2. októbra 2003 zamietol návrh žalobcov na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy, ktorej predmetom bol prevod vlastníctva k bytu a príslušenstvám nehnuteľností (ďalej len „návrh“). Svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že návrh žalobcov bol doručený Okresnému úradu Bratislava III (predchodca Katastrálneho úradu v Bratislave, Správy katastra Bratislava III) 25. augusta 1998 o 11:58 hod., ale v ten istý deň o 8:16 hod. bol Okresnému úradu Bratislava III doručený návrh na vklad k totožnému bytu na základe kúpnej zmluvy medzi totožným predávajúcim (D. F.) a manželmi H.. Vzhľadom na skoršie doručenie návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností manželmi H., ktorému Katastrálny úrad v Bratislave, Správa katastra Bratislava III vyhovel dňa 14. apríla 2003, nebolo možné vyhovieť návrhu žalobcov. V čase rozhodovania o návrhu žalobcov neboli splnené podmienky v zmysle § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) (ďalej len „katastrálny zákon“) v znení účinnom do 31. augusta 2009 (ďalej len „katastrálny zákon“), nakoľko predávajúci nebol oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou.

I. B. Konanie pred krajským súdom

2. Na základe podaného opravného prostriedku Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 3Sp/85/03-25 zo dňa 15. júla 2004 (ďalej len „rozsudok krajského súdu č. 1“) podľa § 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok účinného do 31. augusta 2004 (ďalej len „OSP“) rozhodnutie Katastrálneho úradu v Bratislave, Správy katastra Bratislava III. č. V-4469/98 z 2. októbra 2003 z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu a jeho nepreskúmateľnosti. Krajský súd zaviazal správny orgán doplniť dokazovanie tak, aby opätovne preskúmal platnosť zmluvy medzi D. F. a manželmi H. o prevode vlastníctva k bytu. Ďalej zaviazal správny orgán overiť, či D. F. bol vlastníkom predmetného bytu a či ho mohol predať. Na záver uložil povinnosť preskúmať pravdivosť tvrdenia žalobcov, že pred podaním návrhu na vklad ich pracovníčka správneho orgánu ubezpečila, že byt je voľný a zistiť, prečo boli žalobcovia takto uvedení do omylu.

3. Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor ako nástupca Katastrálneho úradu v Bratislave, Správy katastra Bratislava III (ďalej len „prvostupňový orgán“) rozhodol rozhodnutím č. V-4469/98 zo dňa 4. októbra 2016 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) tak, že návrh žalobcov v zmysle § 31 ods. 3 katastrálneho zákona zamietol. Prvostupňový orgán opätovne zdôraznil, že v zmysle § 41 ods. 2 katastrálneho zákona sa práva k tej istej nehnuteľnosti zapisujú v poradí, v akom sa okresnému úradu doručili zmluvy, verejné listiny alebo iné listiny o vzniku, zmene alebo zániku práva k nehnuteľnosti na zápis do katastra. Návrh žalobcov bol doručený neskôr ako návrh manželov H., ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností dňa 14. apríla 2003. Prevodca (D. F.) preto v čase rozhodovania o návrhu žalobcov už nebol vlastníkom predmetného bytu, nebol oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, a teda neboli splnené podmienky v zmysle § 31 ods. 1 katastrálneho zákona. Z vyššie uvedených dôvodov bol návrh žalobcov zamietnutý.

4. Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný“) rozhodol o odvolaní podanom žalobcami tak, že odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil rozhodnutím č. VoÚ 127/17/Ja zo dňa 16. augusta 2017 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“). Žalovaný sa stotožnil s prvostupňovým orgánom a poukázal na zásadu priority zápisov a zásadu nemo plus iuris. K námietkam žalobcov a návrhom na doplnenie dokazovania sa vyjadril tak, že pripojenie trestného spisu, overenie podpisov D. F. a overenie platnosti zmluvy medzi D. F. a manželmi H. je bez právneho významu. Takéto dokazovanie by nedokázalo privodiť zmenu v právnom závere, že neboli splnené podmienky § 31 ods. 1 katastrálneho zákona (oprávnenie prevodcu nakladať s nehnuteľnosťou). Navyše, platnosť zmluvy ako aj pravosť podpisu D. F. boli overené v súdnych konaniach. Obdobne sa žalovaný vyjadril k povinnosti preveriť, prečo boli žalobcovia uvedení do omylu pracovníkmi správneho orgánu, keď si pred podaním návrhu na vklad preverovali, či je byt voľný. Žalovaný vykonanie dokazovania aj v uvedenom rozsahu považoval za nepotrebné. Mal za to, že aj keby sa preukázalo, že žalobcom boli pracovníkmi správneho orgánu poskytnuté mylné informácie, táto skutočnosť by nezmenila nič na závere, že žalobcovia doručili návrh na vklad vlastníckeho práva neskôr, ako bol doručený návrh manželov H., ktorému bolo vyhovené.

5. Žalovaný zopakoval, že prvostupňový orgán postupoval správne, keď splnenie podmienok na povolenie vkladu skúmal ku dňu rozhodovania o návrhu žalobcov, a tak dospel k správne záveru, že z dôvodu nesplnenia podmienok podľa § 31 ods. 1 katastrálneho zákona (oprávnenie prevodcu nakladať s nehnuteľnosťou) nie je možné povoliť vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. V tejto súvislosti odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/31/2000 zo dňa 30. januára 2001, R 87/2001, v zmysle ktorého: „ak ... bola scudzená nehnuteľnosť zmluvou viac subjektom alebo ak bola tá istá nehnuteľnosť prevádzaná dvakrát (resp. viackrát), stane sa jej vlastníkom ten, komu ako prvému bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Ten, kto bol dvojitém scudzením poškodený, má nárok na náhradu vzniknutej škody podľa všeobecných ustanovení o zodpovednosti za škodu“.

6. Žalobcovia podali na krajský súd voči rozhodnutiu žalovaného všeobecnú správnu žalobu, ktorou namietali, že prvostupňový orgán ani žalovaný nedoplnili dokazovanie v rozsahu, ku ktorému boli zaviazaní rozsudkom krajského súdu č. 1. Najmä poukázali na to, že žiadali pripojiť trestný spis, pretože z neho (naopak ako tvrdí žalovaný) vyplýva, že podpis D. F. na zmluve s manželmi H. nie je jeho. Zároveň pripomenuli, že žiadali vypočuť pracovníčku správneho orgánu, ktorá ich pred podaním návrhu na vklad ubezpečila, že byt je voľný. Žalobcovia dodali, že návrh na vklad vlastníckeho práva v prospech manželov H. síce mohol byť doručený skôr, ale jeho prílohou bola neplatná zmluva. O tejto neplatnosti

sú presvedčení napriek rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 7C/326/1998 zo 17. októbra 2005, ktorým bola zamietnutá žaloba o určenie neplatnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k bytu v prospech manželov H. a rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 10C/68/2012 zo dňa 25. marca 2015, ktorým bola zamietnutá žaloba D. F. voči manželom H. o určenie, že D. F. je výlučným vlastníkom predmetného bytu.

7. Krajský súd rozsudkom č. k. 1S/260/2017-69 zo dňa 4. novembra 2021 (ďalej len „rozsudok krajského súdu č. 2) podľa § 191 ods. 1 písm. e) Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie pre nedostatočné zistenie skutkového stavu a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Správny súd dal žalobcom za pravdu, že žalovaný svojvoľne, v rozpore so zákonnou povinnosťou byť viazaný právnym názorom súdu, dokazovanie navrhnuté žalobcami v administratívnom konaní a uložené právoplatným rozhodnutím súdu nevykonali. Žalovaný sa podľa správneho súdu odklonil od právneho názoru súdu. K namietaným skutočnostiam týkajúcim sa trestného konania správny súd uviedol, že mu neprináleží nanovo hodnotiť dôkazy v právoplatne skončenej trestnej veci.

I. C Priebeh konania pred Najvyšším správnym súdom Slovenskej republiky

8. Žalovaný podal voči rozhodnutiu krajského súdu kasačnú sťažnosť, o ktorej rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „kasačný súd“) rozhodnutím sp. zn. 2Svk/8/2022 zo dňa 30. apríla 2024 (ďalej len „rozhodnutie kasačného súdu“), a to tak, že rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec vrátil Správneému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

9. Kasačný súd uviedol, že v súvislosti s kasačnou námietkou nedostatočného odôvodnenia rozsudku, krajský súd jednoznačne uviedol, na základe akých ustanovení a z akých dôvodov zrušil rozhodnutie žalovaného a prvostupňové rozhodnutie. Správny súd v odôvodnení rozsudku ustálil, že prvostupňový orgán a žalovaný nerešpektovali právny názor vyslovený v zrušujúcom rozsudku krajského súdu č. 2, keď nevykonali nariadené dokazovanie. Z tohto dôvodu vyhodnotil konanie prvostupňového orgánu a žalovaného ako odklon od právneho názoru správneho súdu a prijal záver o potrebe zrušenia oboch rozhodnutí podľa § 191 ods. 1 písm. e) SSP. Rozsudok, z ktorého odôvodnenia je jednoznačne zrejmé, prečo súd rozhodol tak, ako rozhodol (ako je tomu v prejednávanom prípade), nemožno považovať za nepreskúmateľný pre nedostatočné odôvodnenie v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) SSP.

10. Kasačnú námietku nesprávneho právneho posúdenia veci však kasačný súd považoval za dôvodnú. Kasačný súd uvedomujúc si, že hoci podľa § 5 ods. 10 SSP ako aj § 191 ods. 6 SSP sú orgány verejnej správy rozhodnutiami správnych súdov viazané, skonštatoval nutnosť dať žalovanému za pravdu, že aj viazanosť orgánu verejnej správy názorom vysloveným v zrušujúcom rozsudku krajského súdu v zmysle § 191 ods. 6 písm. e) SSP má vo zvlášť výnimočných situáciách svoje limity a nie je absolútna. Ako uvádza odborná literatúra, takáto viazanosť v zásade platí do nezmenenia rozhodnej skutkovej a právnej situácie.

11. V prejednávanom prípade zaviazal krajský súd rozsudkom č. 1 zo dňa 15. júla 2004 prvostupňový orgán vykonať dokazovanie v rozsahu preskúmania platnosti zmluvy medzi D. F. a manželmi H. o prevode vlastníctva k bytu, opätovne preskúmať či bol D. F. vlastníkom predmetného bytu a či ho mohol predať a preskúmať skutočnosť či a prečo boli žalobcovia uvedení do omylu pracovníčkou správneho orgánu. Otázky platnosti zmluvy, vlastníckeho práva D. F. k bytu, ako aj vlastníckeho práva k bytu manželov H. vs. žalobcov boli postupne v rokoch 2005 až 2015 (teda v období po vydaní rozsudku krajského súdu č. 1 a vydaním prvostupňového rozhodnutia a rozhodnutia žalovaného) vyriešené právoplatnými rozsudkami civilných súdov. Spomenúť je potrebné najmä rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 19C/62/2012 zo dňa 3. decembra 2013, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/173/2014 zo dňa 30. novembra 2015, ktorým Okresný súd v Bratislave III zamietol žalobu žalobcov na určenie, že sú vlastníkami predmetného bytu a prináležiacich nehnuteľností. Ďalším zásadným rozhodnutím je rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 7C/326/1998 zo dňa 17. októbra 2005, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/492/2006 zo dňa 8. novembra 2007, voči ktorému bolo odmietnuté dovolanie uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/215/2008 zo dňa 25. novembra 2008. V uvedenom konaní bolo právoplatne rozhodnuté, že kúpna zmluva medzi D. F. a manželmi H. je platným právnym úkonom.

12. Z vyššie uvedeného je nepochybné, že okolnosti prejednávaneho prípadu sa výrazne zmenili, pretože všetky otázky, ku ktorým malo smerovať dokazovanie prvostupňového orgánu boli právoplatne vyriešené rozhodnutiami všeobecných súdov. Zmena skutkovej a právnej situácie je pritom ospravedliteľným dôvodom na (riadne odôvodnený) odklon od právneho názoru vyjadreného v zrušujúcom rozsudku správneho súdu. Kasačný súd podotkol, že krajský súd sa rozsudkom č. 2 dopustil rozhodnutia na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP), keď príliš formalisticky aplikoval ustanovenia upravujúce viazanosť orgánu verejnej správy právnym názorom vysloveným v zrušujúcom rozsudku správneho súdu (§ 5 ods. 10 SSP ako aj § 191 ods. 6 SSP).

13. K dokazovaniu otázky uvedenia žalobcov do omylu pracovníčkou žalovaného je potrebné kasačný súd dodal, že ani dokazovanie v uvedenom rozsahu nie je pre vec právne relevantné. Návrh žalobcov bol zamietnutý z dôvodu, že prevodca nebol oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou (§ 31 ods. 1 katastrálneho zákona). Na právo prevodcu nakladať s nehnuteľnosťou by nemal nijaký vplyv ani preukázaný úmysel uviesť žalobcov do omylu pracovníčkou správneho orgánu.

II. Relevantná právna úprava

14. Podľa § 31 ods. 1 katastrálneho zákona okresný úrad preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada okresný úrad aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

15. Podľa § 31 ods. 3 katastrálneho zákona ak sú podmienky na vklad splnené, okresný úrad vklad povolí; inak návrh zamietne.

16. Podľa § 41 ods. 2 katastrálneho zákona práva k tej istej nehnuteľnosti sa zapisujú v poradí, v akom sa okresnému úradu doručili zmluvy, verejné listiny alebo iné listiny o vzniku, zmene alebo zániku práva k nehnuteľnosti na zápis do katastra.

17. Podľa § 5 ods. 10 SSP orgány verejnej správy sú rozhodnutiami správnych súdov v konkrétnej veci viazané.

18. Podľa § 196 ods. 6 prvej vety SSP právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný.

III. Verejné vyhlásenie rozsudku

19. Správny súd v Bratislave, ako vecne a miestne príslušný na konanie v predmetnej veci podľa § 10 a § 13 SSP v spojení s § 3 ods. 3 písm. b/ zákona č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 398/2022 Z.z., vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a viazaný právnym názorom kasačného súdu, preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného a dospel k záveru, že žaloba bola podaná nedôvodne, a preto ju podľa ust. § 190 ods. 1 SSP zamietol. Správny súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil dňa 21. mája 2025, nakoľko nebola splnená ani jedna z podmienok uvedených v ust. § 107 ods. 1 SSP na to, aby súd vec prejednal s nariadením pojednávania, keďže žalobcovia ani žalovaný nežiadali o nariadenie pojednávania.

IV. Právne hodnotenie správneho súdu

20. Správny súd má za nepochybné, že právoplatnými rozsudkami civilných súdov (pozri ods. 11 odôvodnenia) boli vyriešené otázky platnosti zmluvy o prevode vlastníctva k bytu medzi D. F. a manželmi H. so záverom, že táto zmluva je platným právnym úkonom. Predávajúci teda v čase podpisu zmluvy s manželmi H., ktorá ako príloha bola súčasťou skôr podaného návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, bol plne oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, a teda ju scudzit'. Následne bol podaný návrh žalobcov na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností súčasťou ktorého bola zmluva taktiež podpísaná predávajúcim D. F., no vtedy už scudziteľ (predávajúci D. F.) nebol oprávnený

nakladať s predmetnou nehnuteľnosťou. Je nepochybné, že v tomto prípade došlo k viacnásobnému scudzeniu nehnuteľnosti. Správny súd poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 31/2000 zo dňa 30. januára 2001, sp. zn. 1 Cdo 107/2006 zo dňa 27. marca 2007), ktorá v súvislosti s takouto situáciou uvádza, že ak bola scudzená nehnuteľnosť zmluvou viac subjektom, jej vlastníkom sa stane ten, komu ako prvému bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

21. Ďalej správny súd považuje za potrebné uviesť aj fakt, že práva k tej istej nehnuteľnosti sa zapisujú v poradí, v akom boli príslušnému orgánu verejnej správy na úseku katastra doručené (§ 41 ods. 2 katastrálneho zákona). Návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zo zmluvy o prevode vlastníctva k bytu medzi D. F. a manželmi H. bol doručený príslušnému orgánu verejnej správy skôr, ako návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zo zmluvy o prevode vlastníctva k bytu medzi D. F. a žalobcami. Uvedené teda potvrdzuje, že rozhodnutie žalovaného, ktorým odvolanie žalobcov zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil bolo vecne správne.

22. Správny súd má za zrejmé, že okolnosti v prejednávanej veci sa výrazne zmenili, keďže vyriešenie otázok, ku ktorému krajský súd v rozsudku krajského súdu č. 1 zaviazal príslušný správny orgán, boli právoplatne vyriešené rozhodnutiami všeobecných súdov v rozmedzí rokov 2005 až 2015. Keďže rozsudok krajského súdu č. 1 bol vydaný ešte pred vydaním pre vec dôležitých rozhodnutí všeobecných súdov a prvostupňové rozhodnutie ako aj rozhodnutie žalovaného boli vydané až neskôr (v rokoch 2016 a 2017), je potrebné konštatovať, že došlo k podstatnej zmene skutkovej a právnej situácie, čo je ospravedlniteľným dôvodom na riadne odôvodnený odklon od právneho názoru vyjadreného v zrušujúcom rozsudku krajského súdu č. 1. Správny súd tak dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby, a preto žalobu podľa § 190 SSP zamietol.

23. K náhrade trov konania správny súd uvádza, že žalobcovia neboli v konaní úspešní, preto nemajú nárok na náhradu trov konania v zmysle § 167 ods. 1 a contr. SSP. Žalovaný síce v konaní úspešný bol, avšak súd nezistil výnimočnosť situácie, pre ktorú by bolo možné spravodlivo požadovať od žalobcu zaplatiť žalovanému eventuálne trovy, v zmysle § 168 SSP.

24. O trovách konania ďalšieho účastníka konania správny súd rozhodol tak, že mu nepriznal náhradu trov konania podľa § 169 SSP, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky pre priznanie náhrady trov pre tohto účastníka konania. Správny súd ďalšiemu účastníkovi konania neuložil žiadnu povinnosť v súvislosti s plnením, v súvislosti s ktorou by mu vznikli trovy konania. Za uloženie povinnosti nemožno považovať výzvu súdu zaslanú ďalšiemu účastníkovi konania, resp. jeho právnomu zástupcovi, aby sa k podanej žalobe vyjadril s poučením, že ak tak ďalší účastník konania neurobí správny súd môže vo veci konať ďalej (§ 105 ods. 2 SSP).

25. Senát správneho súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contr.).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd – Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Správnom súde v Bratislave (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP, (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP, (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),

c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.